

Paphos (Grieks: Πάφος, Turks: *Baf*), soms aangeduid als Pafos, is een kuststad in het zuidwesten van Cyprus en de hoofdstad van het Paphos District. In de oudheid worden twee locaties genoemd voor het huidige Paphos: n.l. het Oude Paphos (dat iets meer naar de oostelijke richting lag) en New Paphos. De huidige bewoonde stad is New Paphos. De stad ligt aan de Middellandse Zee-kust, ongeveer 50 km (31,07 mijlen) ten westen van de stad Limassol (de grootste haven in het eiland), die een te bereiken is via de autosnelweg A6. Paphos International Airport, dat nabij de stad is gelegen, is de op een na grootste luchthaven van Cyprus. Nabij Palae Paphos (het Oude Paphos) aan de kust gelegen in oostelijke richting vinden we Petra tou Romiou, de mythische geboorteplaats van de godin Aphrodite. Zij was de Griekse godin van de liefde en de schoonheid. Zo werd Palae Paphos de meest beroemde en belangrijke plaats voor de verering van de godin Aphrodite in de oude wereld. In de Grieks-Romeinse tijd was Paphos de hoofdstad van het eiland. Het beroemde overblijfselen van die periode is het paleis van de Romeinse gouverneur, waar uitgebreide, fijne mozaïeken een belangrijke toeristische attractie vormen. Paphos heeft een subtropisch-mediterraan klimaat, met de meest milde temperaturen op het eiland. Het typische zomerseizoen duurt ongeveer 8 maanden, van april tot november, hoewel ook in de maanden maart en december er soms temperaturen gemeten worden van boven 20 ° C (68.0 ° F).

Geschiedenis van Paphos.

Om de geschiedenis van de stad Paphos te illustreren is het volgende overzicht:

12.000 - 3800 voor Christus: eerste menselijke bewoning op het eiland Cyprus.

Deze eerste Neolithische mensen komen aan op Cape Andreas in het uiterste noord-oosten van Cyprus en gaan geleidelijk het eiland Cyprus bewonen in westelijke richting.

1300 - 1100 voor Chr.: de eerste stads-koninkrijken van Cyprus zijn inmiddels ontstaan. Kourion nabij Paphos behoorde tot deze stadsstaten.

706 voor Chr.: de zeven Cypriotische Koningen betuigen hun openlijke hulde aan Sargon II, de

Assyrische keizer. Maar de Assyrische bezetting van Cyprus is van korte duur, slechts

tot het jaar 663 voor Chr., toen het eiland zijn onafhankelijkheid weer terug verkreeg en

een periode van groei, vrede en welvaart ontstond.

569 voor Chr.: Egypte onderwerpt Cyprus aan het gezag van Egypte en de koningen van Cyprus

erkennen opnieuw een vreemde heerser in de persoon van *Ahmose II* als hun opperheer. (Amasis of Ahmose II [*Ahmozes II*] was farao van Opper- en Neder-Egypte uit de 26^e dynastie van de Egyptische oudheid. Hij regeerde tot van 570 tot 526 voor Chr.

525 voor Christus: de koningen van Cyprus onderwerpen zich vrijwillig aan het gezag van koning

Cyrus van Perzië.

350 voor Chr.: Cyprus voegt zich bij de Griekse wereld. Griekse bouwstijlen en de Griekse

beschavingsvorm wordt de norm.

332 voor Chr.: de laatste koningen van Cyprus bieden hun hulp aan aan Alexander de Grote tijdens

het Beleg van Tyrus met schepen en troepen.

58 voor Chr.: het eiland wordt geannexeerd door het Romeinse Rijk. Even later wordt Cyprus als

geschenk gegeven aan de Egyptische farao Cleopatra door Marcus Antonius. Na de Slag bij Actium in 30 voor Chr. komt het eiland Cyprus weer onder het gezag van Rome.

45 na Chr. bezoeken de Apostelen Paulus en Barnabas en de Evangelist (Johannes) Marcus het

eiland Cyprus tijdens hun eerste zendingsreis. Terwijl op het eiland de Apostel Paulus

zijn eerste wonder verricht, wordt zijn naam van Saul gewijzigd in Paulus.

312: Keizer *Constantijn de Grote (ca. 285-337)* werd de eerste Romeinse christenkeizer.

In 312 leverde hij een beslissende strijd tegen een rebellerende medekeizer. Volgens een populaire legende won hij de Slag bij de Milvische Brug nadat hij in een visioen het kruisteken aan de hemel zou hebben gezien. Door zijn overwinning stevende Keizer Constantijn af op de alleenheerschappij van het Romeinse Rijk. .

330: keizer Constantijn herstructureert het Romeinse Rijk in Oost en West, en stelt Constantinopel als hoofdstad van het Byzantijnse (Oost-) Rijk.

365: een catastrofale aardbeving op Kreta verwoest de stad Kourion bij Paphos, samen met een groot deel van het oostelijke Middellandse Zee-gebied.

649: er breekt een periode aan dat regelmatig Arabische invallen plaatshebben op Cyprus.

In het jaar 688 wordt een verdrag ondertekend tussen de Arabieren en Byzantijnen,

die overeenkomen dat Cyprus tot neutraal terrein wordt verklaard. Ondanks dit verdrag worden hebben er nog regelmatig steeds invallen plaats.

1191: Na een korte strijd verovert koning Richard Leeuwenhart Cyprus tijdens zijn derde

kruistocht naar het Heilige Land en trouwt Berengaria van Navarra in de kapel van de

H. Joris in Limassol voordat hij verder gaat naar het Heilige Land.

1192: Richard Leeuwenhart verkoopt het eiland Cyprus aan de Tempeliers, die op hun beurt

het eiland schenken aan Guy de Lusignan, de voormalige koning van Jeruzalem,

toen hij zijn troon in Jerusalem verloor ten gunste van Conrad van Montferrat.

1192 - 1489: Hoewel Guy de Lusignan sterft in 1194, blijft Cyprus onder de heerschappij van de

dynastie van de Lusignans voor bijna drie honderd jaren.

Gedurende deze periode werden de grote kathedralen in Famagusta en Nicosia gebouwd.

1489 - 1571: Nadat de heerschappij van de Lusignans steeds verder werd ingeperkt door de

Venetianen, werd de laatste koningin van het eiland Cyprus, Catherine Cornaro, gedwongen af te treden op 14 februari 1489 en valt Cyprus voortaan onder de heerschappij van de Venetianen.

1570 - 1571: Na ruim een jaar belegerd te zijn en regelmatige invallen, valt Cyprus in handen van het Ottomaanse Rijk als de stad Famagusta valt na een langdurige belegering. Cyprus zal vervolgens in Turkse handen blijven voor meer dan drie eeuwen.

1878 - 1914: de Britse namen het gezag op Cyprus over tegen een vergoeding aan de Turken.

1925: Ruim zes jaar na het einde van de Eerste Wereld Oorlog, is Turkije uiteindelijk gedwongen om van de controle over het eiland Cyprus officieel afstand doen door het Verdrag van Lausanne (1923), waarna Cyprus officieel uiteindelijk een Britse kroonkolonie wordt.

1939 - 1945: Tijdens de Tweede Wereldoorlog vechten Cypriotische vrijwilligers aan de zijde van de geallieerde strijdkrachten in ruil voor gesluierde Britse beloftes van onafhankelijkheid na het einde van het conflict. In tegenstelling tot Kreta en Malta, is Cyprus zelf van weinig strategisch belang tijdens de Tweede Wereld Oorlog en bleef zodoende het eiland nagenoeg ongeschonden.

1954: de Britse beloftes voor een onafhankelijk Cyprus, gedaan tijdens de Tweede Wereld Oorlog worden niet nagekomen. In 1954 werd een verzoek tot onafhankelijkheid zelfs door de Verenigde Naties afgewezen.

1955: Tegen het einde van dit jaar beginnen de leden van de EOKA (De Cypriotische National Organisation of Fighters) een felle terreurcampagne tegen de Britse heersers over het eiland. Het doel is te komen tot vereniging met Griekenland. In reactie daarop roept de Britse regering de noodtoestand uit.

1959: Na meer dan drie jaar van terrorisme wordt het Verdrag van Londen getekend tussen Britse, Griekse, Cypriotische en Turkse leiders. Deze overeenkomst garandeert uiteindelijk de onafhankelijkheid van Cyprus na meer dan twee duizend jaar vreemde heerschappij. Als gevolg hiervan wordt de noodtoestand opgeheven tijdens de Kerstdagen van 1959.

1960: De droom van een Cypriotische onafhankelijkheid wordt eindelijk een realiteit op 16 augustus van dit jaar, met de beëdiging van Aartsbisschop Makarios III, als de eerste president van de jonge Republiek.

1960: Op 20 september wordt de Republiek Cyprus lid van de Verenigde Naties.

Het historische Paphos.

Archeologen vermelden dat de omgeving van Paphos is al bewoond sinds de Neolitische periode. Paphos was een centrum van de cultus van Aphrodite en van de pre-Helleense vruchtbaarheids goden. Als mythische geboorteplaats van Aphrodite werd haar tempel gebouwd door de Mykenen in de 12e eeuw voor Christus. De overblijfselen van villa's, paleizen, theaters, forten en tombes van de Klassieke, Hellenistische en Romeinse periode geven de plaats een uitzonderlijke architectonische en historische waarde. De mozaïeken van Nea Paphos behoren tot de mooiste van de wereld.

De haven van Paphos werd herbouwd door Nicoles, de laatste koning van de stadstaat Paphos tijdens de overheersing ten tijde van Alexander de Grote. Paphos werd als hoofdstad van het eiland vervangen door Salamis tijdens de Hellenistische periode tijdens het bewind van de opvolgers van Alexander de Grote van Macedonië.

De Ptolemaeën hadden een voorkeur voor een locatie dicht bij hun hoofdstad Alexandrië (Egypte). (De Ptolemaeën (meervoud van Ptolemaeus), ook wel Ptolemaeërs (soms ook "Ptolemeërs") genoemd, is de naam van de uit Macedonië stammende Koninklijke dynastie die over Egypte tijdens de Hellenistische periode regeerde van 305 voor Chr. tot 30 voor Chr. na de dood van Alexander de Grote.). De Ptolemaeën stammen af van Ptolomeus I Soter, die een van de generaals van Alexander de Grote was. Zij worden ook wel eens de *Lagiden* genoemd, naar de naam van Ptolemaeus' vader *Lagos*. Het theater nabij het Oude Paphos dateert uit het einde van de 4e eeuw voor Christus is opgegraven door de Universiteit van Sydney in 1995: het werd gedeeltelijk opgegraven uit de heuvelachtige omgeving en voor een deel opgebouwd met de aarden wallen.

Het Oude Paphos, nu aangeduid met de naam Kouklia, (Turks:Kukla of Konuklia) lag op een verhevenheid stuk land op een kleine afstand van de zee. Het was niet ver van de kaap Zephyrium en de monding van het riviertje Bocarus.

Paphos en Aphrodite. De Grieken waren het erover eens dat Aphrodite aan land was gekomen bij de stad Paphos toen ze geboren werd uit het schuim van de golven. Volgens Pausanis werd haar verering geïntroduceerd op Paphos vanuit Syrië, maar het is veel waarschijnlijker, dat deze verering van Fenicische oorsprong is. In archeologische kringen is het duidelijk dat de cultus van Aphrodite was begonnen reeds vóór de tijd van Homerus (ca. 700 v Chr.), zoals het bos en het altaar van Aphrodite in Paphos staan vermeld in de Odysee. Archeologisch onderzoek heeft vastgesteld dat de Cyprioten een vruchtbaarheidsgodin vereerden reeds vóór de komst van de Grieken. Vrouwelijke beeldjes en amuletten waren te vinden in de directe omgeving van Paphos, die dateerden uit het begin van het derde millennium vóór Chr. Deze cultus werd in stand gehouden tot 391 na Chr. toen de Romeinse keizer Theodosius I alle heidense religies verbood en vervolgens het heiligdom tot een ruïne verviel.

De overblijfselen van de grote tempel van Aphrodite zijn nog steeds waarneembaar, de omtrek wordt gemarkeerd door enorme funderingsmuren. Na de verwoesting van deze tempel door een aardbeving, werd het herbouwd door keizer Vespasianus (Titus Flavius Vespasianus, geboren te Falacrina en overleden te Aquae Cutiliae 23 juni 79, was een Romeins keizer van 69 tot 79.

Paulus in Paphos. Na hun landing per schip tijdens de eerste zendingsreis in Salamis en de verkondiging van het Woord van God in de synagogen aldaar, begaven de Apostelen

Paulus en Barnabas en de Evangelist (Johannes) Marcus zich naar de zuidkust van Cyprus en kwamen terecht in de stad Paphos. Daar trachtte de Apostel Paulus, die tot dan toe nog Saul werd genoemd, de Romeinse proconsul, Sergius Paulus tot bekering te krijgen, maar hij werd hierin tegen gewerkt door Elymas, de tovenaarsman en valse profeet. Saul bestraftte de tovenaarsman Elymas daarop door hem met een tijdelijke blindheid te treffen. (Elymas is een naam van Arabische oorsprong, die betekent “wijs”, maar het was de naam van een Joodse man, die officieel Bar-Jezus heette en die bekend stond als tovenaarsman en valse profeet). Na dit eerste wonder door de Apostel Paulus ging Paulus zichzelf “Paulus” noemen in plaats van Saul. (Handelingen 13, 6 t/m. 12). Dit speelde zich af omstreeks het jaar 47 na Chr.

Nieuwe Paphos (Nea Paphos), de huidige bewoonde stad, werd opgericht aan de kust, nabij de westkant van het eiland, en bezat een goede haven. Het lag ongeveer twaalf kilometer ten noordwesten van de oude stad.

Paphos verloor gedurende de volgende tijdsperiode geleidelijk aan belang als administratief centrum, vooral na de stichting van de stad Nicosia. Paphos verloor haar invloed en werd een stad met weinig of geen invloed op het eiland Cyprus. Stad en district Paphos begon bevolking te verliezen gedurende de Britse koloniale periode en veel van haar bewoners verhuisden naar Limasol, Nicosia of het buitenland. De stad Paphos en het district bleven de meest onderontwikkelde delen van het eiland Cyprus tot het jaar 1974.

Vanaf 1974 vond er een snelle economische opleving plaats vooral op het gebied van het toerisme. De overheid investeerde fors in irrigatiedammen en waterdistributie-werken, wegeninfrastructuur en de bouw van Paphos International Airport, nu de tweede internationale luchthaven van Cyprus.

Vandaag de dag Paphos, met een bevolking van ongeveer 50.000 zielen, is een populaire zeebadplaats en een snel ontwikkelende toeristische trekpleister.

Oriëntatiepunten en bezienswaardigheden. Bij de haven is het Kasteel van Paphos te vinden. Dit kasteel werd oorspronkelijk gebouwd als een Byzantijnse fort om de haven te beschermen en werd herbouwd door Lusignan-koningen van Cyprus in de 13e eeuw, nadat het door een aardbeving was verwoest in 1222.

Daarna werd het Kasteel van Paphos verlaten in 1570 door de Venetianen, die niet meer in staat waren om zich aldaar te verdedigen tegen de belegeringen door de Ottomanen.

De Ottomanen herstelden en versterkten het Kasteel van Paphos nadat zij de heerschappij over het eiland Cyprus hadden overgenomen.

De erfenis van de opmerkelijke geschiedenis van Paphos heeft er toe geleid, dat men de gehele stad en directe omgeving ziet als een open museum, zo zeer zelfs, dat de Unesco gewoon de hele stad heeft toegevoegd aan de Wereld Erfgoedlijst.

Onder de opgegraven schatten zijn de opmerkelijke mozaïeken in de Huizen van Dionysos, Theseus en Aion, prachtig bewaard gebleven na 16 eeuwen onder de grond te hebben gelegen. Dan zijn er nog de mysterieuze gewelven en grotten van de Tomben der Koningen, de pijler waaraan Paulus zou zijn vastgebonden en gepest, het oude Odeon Theater en andere plaatsen van belang, met inbegrip van de Byzantijnse Museum en het District Archeologisch Museum, met zijn aantrekkelijke collectie van Cypriotische antiques uit het Paphos gebied, daterend uit het Neolithicum tot 1700 na Chr..

In de buurt van het Odeon Theater zijn de overblijfselen van de oude stadsmuren, de Romeinse Agora en een gebouw gewijd aan Asclepius, de god van de geneeskunde.

De mozaïekvloeren van deze elite villa's die dateren uit de 3de tot de 5de eeuw behoren tot de mooiste in het oostelijk Middellandse Zeegebied. Ze tonen scènes uit de Griekse mythologie.

De stad Paphos heeft ook een groot aantal catacomben, daterende vanaf de vroeg-christelijke periode.

De meest bekende kerk is de Saint Solomonkerk, oorspronkelijk een christelijke catacombe waar een aantal van 12de-eeuwse fresco's te bewonderen zijn.